

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	S.S.A. Stanisław Rączkowski
Sędziowie:	S.A. Robert Wróblewski S.A. Cezariusz Baćkowski (spr.)
Protokolant:	Anna Turek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Ludwika Uciurkiewicza

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2012 r.

sprawy **M. R.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 28 grudnia 2011 r. sygn. akt III K 354/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I części rozstrzygającej obniża do roku i 6 (sześciu) miesięcy,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. 120 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu M. R. z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz 27,60 zł tytułem zwrotu podatku VAT,

III. zwalania skazanego M. R. od zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

W postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec M. R. skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 30 października 2006 r., sygn. akt: V K 1629/05, za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k., popełnione w dniu 15 września 2001 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby, której wykonanie następnie zarządzone na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 30 maja 2011 roku;

II. Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 3 lipca 2008 roku, sygn. akt: III K 377/07, za przestępstwa z art. 160 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 16 grudnia 2006 roku, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z art. 190 § 1 k.k., popełnione w dniu 16 grudnia 2006 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w dniu 16 grudnia 2006 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 242 § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 18 grudnia 2006 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności; którym to wyrokiem połączono orzeczone jednostkowe kary pozbawienia wolności i orzeczono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 16 do 19 grudnia 2006 roku i od 25 grudnia 2006 roku do 4 lipca 2008 roku.

III. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 22 października 2009 r., sygn. akt: II K 275/07, za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 5 października 2006 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary okresu zatrzymania w dniu 5 października 2006 roku.

IV. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 14 października 2010 r., sygn. akt: II K 800/10, za przestępstwo z art. 242 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 19 sierpnia 2008 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

V. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 30 grudnia 2010 r., sygn. akt: II K 844/10, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 10 października 2010 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby.

VI. Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 4 stycznia 2011 r., sygn. akt: II K 1574/10, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 17-18 sierpnia 2010 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda, z zaliczeniem na poczet orzeczonej kary grzywny okresu zatrzymania od dnia 18 sierpnia 2010 roku do dnia 19 sierpnia 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem łącznym z dnia 28 grudnia 2011 r. (sygn. akt: III K 354/11) orzekł:

I. na podstawie art. 855 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. R. wyrokami opisanymi w punktach I i III części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 569 § 2 k.p.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. R. wyrokami opisanymi w punktach IV, V i VI części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego skazanie z wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 3 lipca 2008 roku, sygn. akt: III K 377/07.

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I wyroku zaliczył okres zatrzymania w dniu 5 października 2006 roku oraz okresy kar dotychczas odbytych.

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie II wyroku zaliczył okresy kar dotychczas odbytych.

VI. pozostałe orzeczenia nie objęte wyrokiem łącznym pozostawił do odrębnego wykonania.

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. P. kwotę 147,60 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu skazanemu.

VIII. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł skazany M. R. za pośrednictwem obrońcy, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej kary łącznej orzeczonej w pkt I części rozstrzygającej i zarzucił: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, iż w stosunku do oskarżonego brak jest warunków do zastosowania zasady pełnej absorpcji, podczas gdy zasadę niniejszą Sąd zastosował co do wymiaru kary łącznej w pkt II części dyspozytywnej wyroku.

Podnosząc powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie w pkt I kary łącznej w wymiarze najwyższej kary jednostkowej, tj. 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zasądzenie kosztów tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego M. R. okazała się zasadna.

Ujawnienie w obecnym postępowaniu o wydanie wyroku łącznego nieobjętego wcześniejszym postępowaniem skazania prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków w sprawie II K 844/10 umożliwiło (art. 575 § 1 k.p.k.) prawidłowe ukształtowanie realnych zbiegów przestępstw i orzeczenie kar łącznych wobec skazanego M. R..

Prawidłowe ustalenia Sądu Okręgowego w zakresie występowania dwóch realnych zbiegów przestępstw (trzeci obejmuje czyny przypisane wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu w sprawie III K 377/07), uzasadniający orzeczenie kar łącznych, nie są kwestionowane.

Nie bez racji natomiast apelujący obrońca wskazuje na niekonsekwencję Sądu I instancji, który w wypadku trzech realnie zbiegających się przestępstw z art. 242 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 178a § 1 k.k. oraz art. 279 § 1 k.k.; 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (sprawy II K 1574/10, II K 844/10 i III K 800/10) wymierzył karę łączną na zasadzie absorpcji, zaś w odniesieniu do dwóch chronologicznie pierwszych występów z art. 288 § 1 k.k. i 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (sprawy V K 1629/05 i II K 275/07) zastosował regułę asperacji. Oczywiście posłużenie się w jednym wyroku łącznym różnymi zasadami wymiaru kary łącznej w odniesieniu do różnych realnych zbiegów przestępstw popełnionych przez tego samego skazanego jest możliwe. Dotyczy to np. sytuacji różnic w relacjach podmiotowo-przedmiotowych poszczególnych przestępstw wchodzących w skład kolejnych zbiorów zamkniętych w ramach czasowych pierwszych wyroków skazujących za nie.

Wydaje się jednak, że w realiach sprawy takie istotne odmienności między dwoma realnymi zbiegami przestępstw za które został skazany M. R. nie występują.

W pierwszym wypadku chodzi o dwa występkę godzące w to samo dobro prawne (mienie), lecz popełnione w dużym odstępie czasu (5 lat) i w odmienny sposób.

Drugi realny zbieg obejmuje więcej, bo trzy przestępstwa atakujące różne przedmioty ochrony i popełnione w przeciągu krótszego czasu (2 lata), przy czym dwóch z nich skazany dopuścił się w odstępie tylko dwóch miesięcy.

W przypadku obu realnych zbiegów przestępstw kary wymierzone za nie układają się w podobnych proporcjach oddających stopień społecznej szkodliwości tych czynów.

W rezultacie podobny jest związek przedmiotowo-podmiotowy między obu zbiorami realnie zbiegającymi się przestępstw za które sąd orzekł kary łączne w niniejszym postępowaniu.

Natomiast względy indywidualnoprzewencyjne i prognostyczne są z istoty rzeczy tożsame.

Nie ma więc w tym konkretnym wypadku podstaw by różnicować zasady wymiaru kar łącznych wobec skazanego M. R..

Sąd dzieląc zarzuty i wniosek apelacji obrońcy skazanego należało zmienić zaskarżony wyrok (art. 437 § 2 k.p.k.) i orzec wobec M. R. za realnie zbiegające się przestępstwa wymienione w pkt I części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku karę łączną na zasadzie absorpcji, tak jak to uczynił Sąd Okręgowy w odniesieniu do drugiego realnego zbiegu przestępstw.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu skazanego w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze.

M. R. jest pozbawiony wolności, nie ma majątku, w takiej sytuacji nie byłby w stanie pokryć wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym, co uwzględniając sąd zwolnił go od ich wyłożenia (art. 624 § 1 k.p.k.).